

[Lykketoft]

ser, så de var mere direkte sammenlignelige med det, man fik på understøttelse, og det, man fik som lavtlønnet.

Endvidere har vi påpeget, at det problem, som man fremhæver gang på gang, at der er nogle, der har mere, når de er på kontanthjælp, er et spejlbillede af det problem, at nogle familier, der har arbejde som lavtlønnede, er så dårligt stillede, når de prøver at øge deres indkomst, fordi de får nedsat boligsikring, får nedsat rabat på daginstitution og betaler skat. Derfor har de et samspilsproblem, der er lige så dramatisk som det, vi har prøvet at løse for pensionisterne, og vi har sagt, at man var nødt til at tage også denne del af problemstillingen med i sammenhængen. Endelig ville vi også gerne se, hvad indholdet var i de aktive foranstaltninger for bistanndsmodtagerne, som man talte så meget om. Det er det, vi har sagt, og det synes jeg der er god mening i. Det kunne socialministeren passende have oplyst i stedet for at sprede al den mistænkeliggørelse.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Socialministeren glæder sig over, at vi kan se problemerne, og at vi har givet udtryk for det i dag. Det gjorde vi også under første behandling. Vi kan faktisk stadig godt se, at der er problemer, men det kan ikke nytte noget, at man bliver ved med at tale om kontanthjælpsmodtagere med børn som kontanthjælpsmodtagere med 4 børn. De har faktisk ikke 4 børn alle sammen. Det, der foreligger nu, går faktisk utrolig hårdt ud over familier med 2 børn.

Regeringen vil gerne løse problemerne, som man ser dem, men som vi ser det, skaber man nye problemer med det, man har lagt frem. Man skaber sikkerhed for, at vi kommer til at ændre kontanthjælpen om meget kort tid igen. Det var ikke meningen med de faste ydelser, at man skulle ramme specielt familier med børn, men dette her – og det har jeg sagt tidligere i dag – belyser også helt tydeligt alle børnefamiliers problemer. Derfor har vi igen lagt vores forslag frem om daginstitutionstakster for børnefamilier, for det er det, der er hovedproblemet på kontanthjælpsområdet, og det er det også for andre familier med børn; det er derfor, der somme tider kommer skævheder i regnestykkerne.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg er glad for, at socialministeren erkender, at det ikke helt er gået i den hast, hvormed hun tilsyneladende har ønsket forslaget vedtaget. Jeg er glad for, at vi nu har fået at vide, at kun 22 af de 57 spørgsmål, dvs. ca. halvdelen af dem, er blevet besvaret inden for 4 dage, og det sågar efter den 6. december 1988. Det imponerer ikke mig, at regeringen, en lille uge før finansloven skal vedtages, pludselig får travlt med at besvare spørgsmål i et udvalg. Det imponerer mig sandelig heller ikke, at ministeren, tilsyneladende alene, har siddet ovre i sit ministerium.

Det imponerer mig heller ikke, at socialministeren, som har et meget stort og meget væsentligt ressortområde, deponerer alle sine handlemuligheder hos finansministeren og ynkeligt står her på Folketingets talerstol og siger, at hun har hørt noget ad anden og tredje vej. Det, man kunne forlange som minimum af aktivitet fra en socialminister også i en borgerlig regering – i en hvilken som helst regering – måtte da være, at ministeren selv tog initiativ til at kontakte de ordførere, som hun mente måtte være interesserede.

Socialministeren kan ikke et sekund være i tvivl om, at dette er et af de områder, som Socialdemokratiet er allermest interesseret i. Derfor synes jeg, det i bund og grund er ynkeligt, at socialministeren dækker sig bag en finansminister, som har mange års erfaring, og som jeg er helt sikker på vil komme op her på Folketingets talerstol og bekræfte hr. Lykketofts udlægning. Derimod ærgrer det mig, at vi altså har fået en så slatten, jeg kunne næsten sige karkludssocialminister, som altså ikke selv agter at tage initiativer på sit område.

Det andet, jeg vil sige, er, at ministeren, siden hun blev udnævnt som minister, har fortalt os alle sammen, i hvor høj grad hun lagde vægt på, at der kom et forslag om, hvordan man kunne aktivere bistanndsklienter. Det haster tilsyneladende ikke, for det forslag har vi ikke set – ja, der er lagt nogle forslag i boksene i dag, har vi kunnet læse i pressen det ene eller det andet eller det tredje sted – men forslaget om at klippe taksterne til bistanndsklienterne hastede; det skulle igennem, og det kunne så finansministeren få lov til at klare uden socialministerens bistand. Det synes vi faktisk ikke er særlig glæde-